

Jesaja 1:3

Een os kent zijn bezitter en een ezel de krib zijns heren; maar Israel heeft geen kennis, Mijn volk verstaat niet'.

'Die stomme dieren', zo zegt men weleens. Is dat allemaal waar? In de tekst worden de os en de ezel als voorbeeld gesteld aan het mensdom. Een os weet wie zijn baas is en de ezel kent de voerbak van zijn heer boven vele anderen. Hoe moest de mens zijn Schepper toch kennen en erkennen. Het is helaas niet zo. Van nature heeft de mens belangstelling voor alles, maar niet voor God en Zijn dienst. Er is een apocrief evangelie dat meent dat de Heere Jezus ter vervulling van deze tekst in de kribbe werd neergelegd. En dat een os en een ezel er eerbiedig bij stonden. Luther nam dat over en zei: 'Ik ben wel eens jaloers geweest op die os en die ezel'. Neem in ieder geval de les van de os en ezel ter harte. En... zeg nooit meer 'zo dom als een ezel'...

Jesaja 1:18

'Komt dan, en laat ons samen rechten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlakenen, zij zullen wit worden als sneeuw'.

Dit zijn misschien wel de bekendste woorden uit Jesaja. Komt, dan, begint de tekst. De Heere nodigt uit tot het gericht. Niet het laatste gericht. Daar krijgen we geen uitnodiging toe maar een dwangbevel waar je niet onderuit kunt. Het is een evangeliegericht waartoe we worden uitgenodigd. Kom dan! Het woordje 'dan' is geen voorwaarde. Als je dit of dat gedaan hebt, kom dan. De Engelse vertaling heeft het vertaald met 'Kom nou toch'. Het is dus een zeer liefelijke nodiging om met alle zonden en ongerechtigheden tot de Zaligmaker te vluchten. En wie tot Hem komt zal Hij geenszins uitwerpen. De zonden, zwart als de nacht zullen wit worden als sneeuw. Wat is de sneeuw heerlijk wit. Zo werkelijk als in de natuur het onreine slijk, drek en vuilnis wordt bedekt door sneeuw zegt de Heere Jezus vergeving der zonde toe aan een ieder die het nodig heeft. Dat wil je toch zeker niet missen?

Jesaja 1:27

'Sion zal door recht verlost worden en haar wederkerenden door gerechtigheid'.

Deze woorden worden in de preek nog wel eens aangehaald. Wat betekenen ze? Sion is Jeruzalem. De Heere zal Jeruzalem niet sparen vanwege de aanstaande oordelen. Een jarenlange ballingschap in Babel komt er aan. Eens echter, zal de Heere ook recht doen op hun klacht. Dan zullen de Rollen worden omgekeerd. Dan zullen de Joden weer terugkeren naar Jeruzalem. Zo is het ook met het geestelijke Sion- Gods kinderen. Naar recht zou de Heere hen moeten verstoten voor eeuwig. Vandaar dat ze ook van harte zingen: 'Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig'. Maar nu is er naast een 'verdoemend recht' ook een 'verzoenend recht'. Het verdoemend recht heeft de Heere Jezus gedragen aan het kruis van Golgotha. Daardoor krijgt een amre zondaar genaderecht op het eeuwige leven? Is dat geen heerlijk evangelie?

Jesaja 2:3b

'Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heeren Woord uit Jeruzalem'

Jesaja mag als profeet heel ver in de toekomst kijken. Hij mag als het ware al zien dat de Heere Jezus in Jeruzalem zal komen. Het is met de tempeldienst in Jesaja's dagen niet zo best gesteld. Behalve in de tijd van Hizkia. Maar tijdens diens vader en zoon was de tempeldienst in verval. Eens komt er een heerlijke tijd als de Heere Jezus komt. Wij mogen weten dat Hij is gekomen. De Heere Jezus heeft op het tempelplein gesproken. De wet in het Oude Testament wees op de noodzaak van de Zaligmaker. De wet veroordeelt ons. En de wet heeft ook betrekking op allerlei offers. Hij, Christus heeft de wet volbracht. Nu mag het evangeliewoord klinken: 'Komt

tot Mij allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven'. Niet ons gezwoeg onder de wet. Maar het toevertrouwen aan Hem Die de wet volkomen volbracht.

Jesaja 2:22

'Laat gijlieden dan af van de mens, wiens adem in zijn neus is, want waarin is hij te achten?'

De oordelen zullen komen over Israel. Ze hebben het er zelf naar gemaakt. De Israëlieten proberen hun hulp en heil dan bij andere volken te zoeken. Jesaja waarschuwt daartegen. Stel geen verwachting op mensen. De adem is in zijn neus. Dat wijst op de zwakheid van de mens. Eens blaast hij de laatste adem uit. In Psalm 146 zingen we: 'Vest op prinsen geen betrouwen, waar gij nimmer heil bij vindt'. Er is er maar een aan Wie we ons echt kunnen toevertrouwen, dat is de Zoon van God Die mens geworden is. Van Hem zei Pilatus eens: 'Zie de Mens!' Hij is alle achtung waardig. Elk mens heeft dingen die verachtelijk zijn. Ook Gods kinderen. Behalve de Zoon van God. Hij is in alles volmaakt. Hij is de Mens geworden die God bedoelde. Laten we Hem hoog achten, door voor Hem te buigen en ons aan Hem toe te vertrouwen.

Jesaja 3:1

'Want ziet, de Heere HEERE der heirscharen, zal van Jeruzalem en van Juda wegnemen de stok en de staf.'

In het Juda in de tijd van Jesaja kwam de zonde van het volk vooral tot uiting in de kleding die de vrouwen droegen. Als je hoofdstuk 3 leest moet je je hoof wel schudden. Wat een ijdelheid. Misschien denk je wel, dat is op mij niet van toepassing. Maar wat kan jij ook aan van alles vastzitten, dat je van de morgen tot de avond bezet. God dreigt aan de ijdele Joden dat Hij de stok en de staf zal wegnemen. Daarmee wordt een verchrikkelijke droogte mee bedoeld zodat er geen water en daardoor ook geen graan zal zijn. Net zo belangrijk is dat als een stok en een staf voor iemand die slecht ter been is. Hoe erg dit allemaal ook is, nog erger is het wanneer de Heere de andere stok en staf wegneemt. Dat is de stok en de staf van Psalm 23. Daar staat: 'Uw stok en Uw staf die vertroosten mij'. Dat is het woord van de Heere. Gode zij dank, heb je die nog. Gebruik je ze ook?

Jesaja 4:6

'En daar zal een hut zijn tot een schaduw des daags tegen de hitte en tot een toevlucht en tot een verbergings'.

De oordelen zullen over Juda komen. De Heere gaat hen vanwege hun zonden straffen. Maar het verwoeste land en de verwoeste stad zullen weer herbouwd worden na de periode van ballingschap. Dan zal de Heere Jezus er ooit ook wandelen. Ten diepste is Hij de hut en de toevlucht waar in de tekst van wordt gesproken. Misschien heb je wel eens van Charles Wesley gehoord. Eens vluchtte er een vogeltje dat achterna gezeten werd door een havik in de jas van Wesley. Daar vond het veiligheid. Wesley moest toen denken aan de Heere Jezus toen Wie we mogen vluchten wanneer de zonde ons benaauwt. Hij dichtte toen het volgende lied:

Jezus, Die mijn ziel bemint
's Levens stormen loeien Heer'
O, beveilig mij, Uw kind
Leg mij aan Uw boezem neer.
als de golven woedend slaan,
tegen rotsen op en neer,
laat mij aan Uw zij dan staan,
tot de storm voorbij is, Heer.

Laat het jouw levenslied zijn.